

TIP DEKANLAR KONSEYİ

SAĞLIK BAKANLIĞI HASTANELERİ İLE AFİLİASYON SÜRECİNDE YAŞANAN SORUNLAR VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ İLE İLGİLİ KOMİSYON RAPORU

9.05.2018 tarihinde Ege Üniversitesinde gerçekleştirdiğimiz toplantıda alınan karar doğrultusunda Sağlık Bakanlığı ile afiliye üniversitelerin sorunlarını ve önerilerini ortaya koymak için oluşturulan komisyon raporumuz tamamlanmıştır. Raporun birinci bölümü mevcut yönetmelik maddeleriyle ilgili yaşanan sorun ve çözüm önerilerimizi içermekte, ikinci bölüm ise afiliasyon sürecine ilişkin genel sorun ve çözüm önerilerimizi içermektedir. Çalışma ve çabalarımızın olumlu yönde sonuçlanması en büyük arzumuzdur. Çalışmalarınızda başarılar diler, saygılarımı sunarım.

1. BÖLÜM

Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarına Ait Kurum ve Kuruluşlar İle Devlet Üniversitelerinin İlgili Birimlerinin Birlikte Kullanımı İle İşbirliği Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğe Ait Sorunlar

İLGİLİ YÖNETMELİK MADDESİ:

Sağlık tesislerinin işletilmesi

***MADDE 9 (2)** Sağlık tesisindeki her türlü sağlık ve destek hizmeti, üniversite personelinin sağlık hizmeti sunumu da dahil olmak üzere Başhekimin sorumluluğundadır. Başhekim, eğitim ve sağlık hizmetlerinin aksamadan ve verimli şekilde yürütülmesi için ilgili mevzuat çerçevesinde her türlü tedbiri almaya yetkilidir ve bu konuda Dekan ile işbirliği içinde çalışır.*

ELEŞTİRİ: Tedbir almaya yetkilidir maddesi isteğe bağlı gibi uygulanmaktadır. Bunun yerine başhekimleri ve dekanları da rahatlatacak bağlayıcı bir ifade getirilmelidir.

DEĞİŞİKLİK ÖNERİSİ:

MADDE 9 (2)- Sağlık tesisindeki her türlü sağlık ve destek hizmeti, üniversite personelinin sağlık hizmeti sunumu da dâhil olmak üzere Başhekimin sorumluluğundadır. Başhekim, **eğitim hizmetlerini aksatmayacak şekilde** sağlık hizmetlerinin aksamadan ve verimli şekilde yürütülmesi için ilgili mevzuat çerçevesinde Dekan ile işbirliği içinde çalışır. **Üniversite personelinin sağlık hizmeti sunum planı aylık olarak hazırlanan dekan ve başhekim arasında imzalanan çalışma çizelgesiyle uygulanır.**

İLGİLİ YÖNETMELİK MADDESİ:

MADDE 9 (3)- Birlikte kullanılan sağlık tesisleri ve ilgili birimlerde görevli personeller, öğretim elemanları ile eğitim görevlileri dahil tüm tabipler tam zamanlı görev yapar ve eğitim ve araştırma faaliyetlerinin yanında, ilgili mevzuatında öngörülen nöbetler dahil, sağlık hizmetlerinin aksatılmadan sürekli bir şekilde yürütülmesine yönelik çalışmaları yerine getirmekle yükümlüdürler.

ELEŞTİRİ: Profesörler ve Doçentler Uzman Hekimlerle eşit nöbet tutacak şeklinde yorumlanan bir maddedir. Nitekim Giresun Üniversitesi Tıp Fakültesi Sağlık Bakanlığı ile afiliye bir üniversitedir Prof. Dr. A. İlhan Özdemir EAH Başhekimliği ve İl Sağlık Müdürlüğü tarafından bu madde ve Başhekimlik tarafından bu konuda idari sorumlulara yazılı talimat verilmiştir. Bu durum Akademik hiyerarşinin çok önemli olduğu Tıp Fakülteleri için kesinlikle kabul edilebilir değildir. Kadrosu Profesör ve Doçent olan öğretim elemanlarının sadece sağlık tesisinde ihtiyaç olması ve dekanın onay vermesi durumunda nöbet hizmetlerine katılması hükmü getirilmelidir. Üniversite personelinin nöbet listesi başhekim ve dekan tarafından imzalanan nöbet çizelgesiyle uygulanır.

DEĞİŞİKLİK ÖNERİSİ

MADDE 9. (3) Birlikte kullanılan sağlık tesisleri ve ilgili birimlerde görevli personel, öğretim elemanları ile eğitim görevlileri dâhil tüm tabipler eğitim ve araştırma faaliyetlerinin yanında, ilgili mevzuatında öngörülen nöbetler dâhil, sağlık hizmetlerinin aksatılmadan sürekli bir şekilde yürütülmesine yönelik çalışmaları yerine getirmekle yükümlüdürler. **Üniversite personelinin nöbet listesi başhekim ve dekan tarafından imzalanan nöbet çizelgesiyle uygulanır.**

İLGİLİ YÖNETMELİK MADDESİ:

Program yöneticisi ve idari sorumlunun görev ve yetkileri

MADDE 10 – (1) Birlikte kullanımdaki tesislerde Başhekim tarafından her uzmanlık eğitimi programı yürütülen birim için uzmanlık eğitimi mevzuatındaki şartları haiz bir program yöneticisi ile bir idari sorumlu görevlendirilir. Program yöneticisine aynı zamanda idari sorumluluk görevi de verilebilir.

ELEŞTİRİ: Bu madde 26.04.2014 tarih ve 28983 sayılı TIPTA VE DİŞ HEKİMLİĞİNDE UZMANLIK EĞİTİMİ YÖNETMELİĞİ 8. Maddesi ile çelişmektedir. Bu yönetmeliğin program yöneticilerini tanımlayan 2. Fıkrasında:

(2) Program yöneticisi;

a) Üniversitelere ve Gülhane Askeri Tıp Akademisine bağlı uzmanlık ana dallarındaki programlarda anabilim dalı başkanı, uzmanlık yan dallarındaki programlarda bilim dalı başkanı,

b) Eğitim ve araştırma hastanelerinde ilgili dalın eğitim sorumlusu,

c) Birlikte kullanım protokolü ile çalışan Bakanlık hastanelerinde tıp fakültesi anabilim/bilim dalı başkanları,

ç) Adli Tıp Kurumunda kurum başkanı, olur.

Program yöneticisi ilgili dalda eğitici olmak zorundadır; anabilim veya bilim dalı başkanı veya eğitim ve araştırma hastanelerindeki eğitim sorumlusu ilgili dalda uzmanlık eğitici niteliğini haiz değilse, o dalda başka bir eğitici kurum yöneticisi tarafından program yöneticisi olarak belirlenir. Bu değişiklik ile, kanunla dekana verilen program yöneticisinin atanması yetkisi yönetmelikle başhekimle devredilmiştir. Kanunda “*tıpta uzmanlık ve lisans eğitimleri, Sağlık Bakanlığı uzmanlık öğrencilerinin eğitimi de dâhil olmak üzere, ilgili mevzuata göre ilgili fakülte dekanının yetki ve sorumluluğunda yürütülür.*” demesine rağmen eğitim programının hazırlanmasında başhekimin uygun görüşünü, yine eğitim programındaki değişiklikler konusunda başhekimin uygun görüşü alınmak durumunda kalmaktadır. Bu durum zımnen yetki ve sorumluluğun dekandan alınarak başhekimle devredilmesi anlamına gelmektedir. Başhekim 8. Madde ile eğitim hizmetlerinin aksamadan ve verimli şekilde yürütülmesi için yetkilendirilmiştir. Halbuki eğitim konusunda yetki ve sorumluluk kanunla dekana verilmiştir. Tıpta uzmanlık yönetmeliği birlikte kullanılan hastanelerde Anabilim dalı başkanının program yöneticisi olduğunu ifade edilmektedir. Anabilim dalı başkanı da ilgili akademik kurulda yapılan seçim sonuçlarına göre dekan tarafından görevlendirilir. Anabilim Dalı Başkanının olduğu bir ortamda ikinci bir program yöneticisi bulunması kargaşaya yol açacaktır. Bu durumda program yöneticisi Anabilim Dalı Başkanı olmalı veya Dekan tarafında belirlenmelidir. Başhekim bu hususa müdahil olmamalıdır Eğitim, dekanlığın işi olmakla birlikte planlayıcının başhekim tarafından atanması hiçbir yasayla bağdaşmamaktadır. Bu madde 2547 sayılı YÖK kanunu ve 18.02.1982 tarihi ve 17609 sayılı resmi gazetede yayınlanan üniversitelerde akademik teşkilât yönetmeliği ile de çelişmektedir. Bu madde yine sağlık bilimleri üniversitesi için uygun olmakla birlikte diğer üniversitelerin yetkilerini kısmak manasına gelmektedir.

DEĞİŞİKLİK ÖNERİSİ: Bir önceki protokolde olduğu gibi Program yöneticisini ve asistan bulunduran bölümlerin idari sorumlularını da Dekan atamalıdır

İLGİLİ YÖNETMELİK MADDESİ:

***MADDE 10 (2)** Program yöneticisi, müfredata uygun olarak ilgili mevzuat çerçevesinde tıpta ve dış hekimliğinde uzmanlık eğitimlerinin planlanması, yürütülmesi ve denetiminden sorumludur.*

ELEŞTİRİ: Uzmanlık eğitimi programı yürütülen birim’ ve ‘Program yöneticisi’ tabirleri Başhekimlikte ve klinikteki Uzman hekimler nezdinde sadece uzmanlık eğitimi verilen kliniklerin birer Eğitim Kliniği olduğu algısı oluşturmıştır. Bu nedenle de uzmanlık öğrencisi olmayan Anabilim Dallarında Anabilim Dalı Başkanı ve akademik kurulların fonksiyonları işlevsiz hale gelmiş ve kliniklerde klinik çalışma işleyişi bozulmuştur.

DEĞİŞİKLİK ÖNERİSİ

Mezuniyet öncesi tıp eğitimi verilen her Anabilim Dalının eğitim kliniği olarak kabul edilmesi mevzuatta yer almalıdır.

İLGİLİ YÖNETMELİK MADDESİ:

MADDE 10 – (5) *Program yöneticisi, programa dahil olan tüm eğitimcilerle birlikte eğitim programını hazırlayarak, Başhekimin uygun görüşü ile birlikte ana dallarda ilgili anabilim dalı başkanı, yan dallarda ise bilim dalı başkanı ve anabilim dalı başkanı aracılığıyla Dekana sunarak eğitim programını onaylatır. Eğitim programı değişikliğinde de Başhekimin uygun görüşü alınır.*

ELEŞTİRİ: Eğitim planlaması öncelikle dekana değil başhekime danışılmaktadır. Başhekimin uygun görmemesi halinde eğitim müfredatı onaylanmayacaktır. Bu madde ile dekanlık birimi başhekimin müsaadesi olmadan eğitim müfredatını hazırlayamamakta ve afonksiyonel hale getirilmekte yetkiler başhekimliğe verilmektedir. Dekan onaylamazsa ne olacaktır sorusunun cevabı yoktur. Üniversiteler eğitim programları ilgili anabilim dalı başkanlığı önerisi, fakülte kurulu kararı ve senato onayından sonra yürürlüğe girmektedir. Bu madde ile fakülte kurulu ve senato yetkisi tamamen ortadan kalkmaktadır ve 2547 sayılı kanunla çelişmektedir. Afiliye diğer tıp fakültelerinde tıp ve uzmanlık eğitiminde çift başlılık ve bu eğitimlerin gittikçe daha değersiz hale getirilmesi gibi ciddi sıkıntılar yaratabilecektir.

DEĞİŞİKLİK ÖNERİMİZ

Eğitim planlamasında öncelik dekanlığa ve akademik kurullara verilmeli, Başhekimlik sadece bilgilendirilmelidir.

İLGİLİ YÖNETMELİK MADDESİ:

Mali hususlar

MADDE 11 (4) *Birlikte kullanımdaki sağlık tesisinin döner sermaye gelirlerinden; ilgili mevzuatı gereğince hazine payı, 25/4/1983 tarihli ve 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununun 18 inci maddesinin birinci fıkrasının (k) bendi gereğince ayrılacak pay ile Bakanlık merkez payı ayrılır. Kalan miktar, 209 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin üçüncü fıkrasında belirlenen oranları geçmeyecek şekilde Ek Ödeme Yönetmeliği hükümlerine göre personele ek ödeme olarak dağıtılır.*

ELEŞTİRİ: %5'lik BAP payının kesilmesi üniversitelerde bilimsel çalışmalara ciddi bir ket vurmaktadır. YÖK' bağlı kendi hastanesi olan ve olmayan iki farklı üniversite arasında öğretim üyelerinin bilimsel çalışma yapabilmeleri konusunda ciddi eşitsizlik oluşturmaktadır. BAP kesintisi yeni kurulmuş ve afiliye hastanesi olan Tıp Fakültelerinin bilimsel anlamda gelişmesine, bilimsel çalışma yapmasına ve akademisyen yetiştirmesine engel teşkil etmektedir

Değişiklik Önerimiz: Döner sermayeden yapılan BAP fonunun tekrar hayata geçirilmesi gereklidir.

ÖNERİ MADDE 11 (4) Birlikte kullanımdaki sağlık tesisinin döner sermaye gelirlerinden; ilgili mevzuatı gereğince üniversitenin bilimsel araştırma projelerinin finansmanı için öngörülen kesintiler ve Hazine payı, 25/4/1983 tarihli ve 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununun 18 inci maddesinin birinci fıkrasının (k) bendi gereğince ayrılacak pay, Bakanlık

merkez payı ayrılır. Bakanlık merkez payı **ile üniversitenin bilimsel araştırma projelerinin finansmanı için öngörülen paylar**, ilgili sağlık tesisinin aylık tahsilatının yarısı üzerinden, Bakanlık merkez payı oranı kadar, eşit oranda ayrı ayrı hesaplanarak müteakip ayda ilgili hesaplara aktarılır. Kalan miktar, 209 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin üçüncü fıkrasında belirlenen oranları geçmeyecek şekilde Ek Ödeme Yönetmeliği hükümlerine göre personele ek ödeme olarak dağıtılır.

İLGİLİ YÖNETMELİK MADDESİ:

MADDE 11 (5) Rektör, rektör yardımcıları ve üniversite genel sekreterine, birlikte kullanım protokolü kapsamındaki ilgili birimin dekan ve dekan yardımcılara 2547 sayılı Kanunun 58 inci maddesi gereğince yönetici payı olarak yapılacak ek ödeme, dağıtılabilecek tutardan olmak kaydıyla üniversite yönetim kurulu kararına dayalı olarak birlikte kullanımdaki sağlık tesisinin/sağlık tesislerinden birisinin döner sermaye hesabından yapılır.

ELEŞTİRİ: Bu maddede sadece katsayıların alınması afiliye olmamış üniversite hastaneleri ile afiliye olan hastanelerde çalışan yöneticiler arasında ciddi mali fark oluşturmaktadır. Sadece bir örnek verecek olursak Tıp Fakültesinde yönetici olan bir kişi hastanesi olan üniversitede çalışırken bilimsel çalışmaları için ek ücret alırken afiliye hastanelerde çalışanlar alamamaktadır. Yine Tıp Fakültesi öğretim üyeleri Rektör, Rektör yardımcılığı ve Dekan ve Dekan yardımcılığı görevlerini yerine getirirken aynı zamanda anabilim dalı başkanlığı görevini yürütüyor ise %20 ek ödemeden yararlanamamaktadır.

Değişiklik Önerimiz; Tıp Fakültesi öğretim üyeleri Rektör yardımcılığı görevini yerine getirdiğinde tavan ödeme oranı olarak %500 kabul edilmelidir. Rektör, Rektör yardımcısı, ve Dekan ve Dekan yardımcılığı görevlerini yerine getiren öğretim üyeleri ortak kullanım yönetmeliğinde öğretim üyelerine tanınan mali haklardan yararlanmalı ve gerçekleştirdiği ek faaliyetlerden dolayı hak ettiği puanın karşılığı ek ücret almalıdır. Bu maddeye 2547 sayılı Kanunun 58 inci maddesinin (h) fıkrasına dayanılarak hazırlanmış olan “Yükseköğretim Kurumlarında Döner Sermaye Gelirlerinden Yapılacak Ek Ödemenin Dağıtılmasında Uygulanacak Usul Ve Esaslara İlişkin Yönetmelik” göre ifadesinin eklenmesi adaletsizliği ortadan kaldıracaktır.

İLGİLİ YÖNETMELİK MADDESİ:

Yürütme

MADDE 13 – Bu Yönetmelik hükümlerini Sağlık Bakanı yürütür.

ÖNERİ:

Yürütme

MADDE 13– (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Sağlık Bakanı ve Yüksek Öğretim Kurulu Başkanı yürütür.

2. BÖLÜM

ORTAK KULLANIMA AİT GENEL SORUNLAR

1- Ortak kullanım ve işbirliği yönetmeliğinde yer alan özlük hakları ve mali hükümlerine ilişkin düzenlemelerin 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununda yer almaması: En temel sorunlardan başında 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu ve Akademik Teşkilat Kanununda yer alan akademik, mali, bilimsel ve özlük haklarının, ortak kullanım yönetmeliğinde yer almaması ve yasal kayıpların oluşması gelmektedir. Ortak kullanım pratiğinde Sağlık Bakanlığının güçlü olduğu, Üniversitenin ise görece Bakanlığa mecbur olduğu bir çalışma ortamı kaçınılmaz hale gelmiştir. Temel hedefleri ve görev tanımları başka kurumların birlikte çalışmasındaki zorlukların, farklı kurum çalışanları için net görev tanımlarının yasal mevzuatla belirlenmesi zorunluluk haline gelmiştir.

2- Akademisyenlerin sahip olduğu akademik unvanlara (profesör, doçent ve Dr.Öğr. Üyesi) uygun iş ve görev tanımlarının dikkate alınmaması: Ortak kullanım yönetmeliği kapsamında görevlendirilen tüm akademisyenlerden hastane yöneticileri mesai saatleri süresince poliklinik ve laboratuvar hizmetlerini yerine getirmeleri beklenmektedir. Akademisyenin iş yükü, bakanlık uzmanlarının iş yüküyle karşılaştırılmaktadır. Örneğin, A kliniğinde yer alan bakanlık uzmanı günde 100 hasta bakarken, bir akademisyenden de aynı sayıda hasta bakması istenmektedir. Akademisyen günlük rutin iş yükünden kurtulup, ne eğitim ne de bilimsel çalışmalarına zaman ayırtmakta oldukça güçlükler yaşamaktadır. Bir akademisyenin görev tanımında eğitim, araştırma, yayın yapma, bilimsel faaliyetleri takip etme gibi faaliyetler yer alırken, bir uzmanın göre tanımının büyük kısmını poliklinik ve ameliyat hizmetleri oluşturmaktadır. Tıp fakültelerinin eğitim ve araştırma gibi iki temel akademik işlevi, yürütülen sağlık hizmeti işlevi ile farklı bir boyut kazanmakta ve böylece eğitim, araştırma faaliyeti ile sunulan sağlık hizmetinin bütünleştiği, iç içe geçtiği bir alan ortaya çıkmaktadır. Bu yönüyle de Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık kurum ve kuruluşlarının sağlık hizmeti sunma işlevi ile tıp fakültelerinin hizmet işlevi birbirinden farklı niteliğe sahiptir.

3- Sağlık Müdürlükleri Personel Dağılım Cetvelinde (PDC) yer alan uzman sayılarını bahane göstererek öğretim üyesi görevlendirilmelerinde öncelikli olarak Sağlık Bakanlığı hekimlerinin sayısını dikkate alıp, toplam PDC sayısından artı kalan sayıda öğretim üyesi görevlendirmeyi uygun görmektedirler. Bu hem öğretim üyeleri arasında huzursuzluklara hem de iş barışının bozulmasına ve mali açıdan hak kayıplarına yol açmaktadır. Çözüm için üniversite öğretim üyeleri PDC dikkate alınmaksızın görevlendirilmeleri gerekmektedir.

4- Öğretim üyelerinin Tıp Fakültesi ve Tıp Fakültesi dışındaki Fakülte öğrencilerine verdiği teorik ve pratik ders saatleri süresi kadar aktif çalışma gün katsayısından düşürülerek ek ödeme yapılması ve ders görevlendirme sorunu: Tıp Fakültesi öğrencilerine verdiği teorik ve pratik ders saatleri süresi kadar aktif çalışma gün katsayısından düşürülmemelidir. Mesai içi aktif çalışılan ve çalışılmayan gün katsayısı tanımında yer almayan, üniversitenin yetkili organlarında kabul edilerek eğitim öğretim programı dahilinde görevlendirilmiş üniversite öğretim üyelerinin, asli görevlerinden olan teorik ve pratik ders saatleri için geçen süreyi saatlik olarak hesaplayarak bu sürelerin ek ödeme hesabında aktif çalışılan gün sayısından çıkarılmamalıdır. Sağlık Bakanlığı kadrolarında görev yapan profesör ve doçentler için gerçekleştirecekleri eğitim faaliyetleri için, ek ödeme hesaplanmasında,

bırakın eğitim için geçen saatlerin toplanarak aktif çalışılan gün sayısından çıkarılmasını bunun aksine ek puanlar verilmesini hüküm altına almışken, aynı kurumda görevlendirilmiş üniversite kadrosunda bulunan profesör ve doçentlerin aleyhinde hesap yapılması kamuda eşitlik prensibine aykırı bir davranıştır. Tıp Fakültesi kadrosunda bulunan öğretim üyelerinden ortak kullanım protokolü kapsamında Sağlık Bakanlığı Eğitim Araştırma Hastanesinde görevlendirilen öğretim üyelerinin, Tıp Fakültesi teorik ve pratik derslerinde görev almaları için hukuki açıdan Sağlık Müdürü veya Başhekim tarafından ders vermek üzere tekrar Üniversiteye görevlendirilmesi gerekmektedir. Bu 2547 sayılı kanunda yer almayan bir hükümdür. Aksi takdirde öğretim üyelerinin derse girebilmeleri ve ek ders ücreti ödemeleri açısından yasal sıkıntılar oluşabilecektir. Ayrıca, örneğin asistan alan ve eğitim kliniği olarak kabul edilen kliniklerde döner sermaye eködeme yönetmeliğine göre birim performansı uygulamasına geçilmekte ve özellikle yeni kurulan kliniklerde döner sermayeden aldıkları miktar düşmektedir. Bu yüzden klinikler asistan almaktan çekinmektedir. Ek ödeme yönetmeliğinde eğitimi cezalandıran bu ve benzeri uygulamadan vazgeçilmelidir.

5. Öğretim üyesi iş yükü fazlalığı: Birlikte kullanımın özellikle klinisyen öğretim üyeleri üzerindeki iş yükünü çok ciddi bir şekilde artırdığı görülmektedir. Bir klinisyen öğretim üyesi birlikte kullanımla birlikte Sağlık hizmeti sunmak, Eğitim hizmetlerini yerine getirmek ve Akademik çalışmalar yapmak şeklinde 3 tane temel görevi yerine getirmekle yükümlü kılınmıştır. Mesai saatleri içerisinde dersi olmadığı tüm zamanlarda hastanede sağlık hizmeti sunmakla mesai saati dışında da nöbetlere katılmakla yükümlüdür. Tüm bunları yaparken ders hazırlamak, derslere girmek, stajları vermek ve akademik yükselme için çalışmalar yapması gerekmektedir. Çıkarılan Birlikte Kullanım Yönetmeliklerinde ve Protokollerde klinisyen öğretim üyelerinin özellikle akademik çalışmalara zaman ayırabilmeleri için haftada 1 gün gibi uygun bir vakit belirlenmesi gerekli olduğunu düşünmekteyiz. Yoksa bir klinisyen öğretim üyesi sağlık hizmeti sunmak nöbetlere kalmaktan akademik çalışma yapacak zaman bulamayacak, akademik yükselme için gerekli kendisi için gerekli yayınları yapamadığı gibi uzun vadede Afiliye Tıp Fakültelerinin yayın sayılarının düşmesine sebep olacaktır.

6. Ortak kullanımın en önemli sorunlarından birisi, uzman ve öğretim üyelerinin statüsü ile ilgili bir madde bu yönetmelikte mevcut değildir. Uzman ve öğretim üyelerinin bir klinikte görev yetki ve sorumluluklarının mevzuatta tanımlanması gerekmektedir. Aksi takdirde farklı uygulamalar ortaya çıkmakta ve bu da klinik işleyişte huzursuzluğa yol açmaktadır.

ÖNERİLER:

1. Mutlaka sadece Sağlık Bakanlığının hakim olduğu değil, Yükseköğretim Kurulunun müdahil olduğu ciddi ve kapsamlı bir mevzuat oluşturulmalıdır.

2. Akademik değerlerin yok edilmediği, aksine korunduğu bir yapılanma ortaya konmalıdır.

3. Akademisyenlerin akademik, özlük ve maddi haklarının korunacağı öğrencilerine zaman ayırabileceği bir yapılanma oluşturulmalıdır.

4. Sadece öğretim üyelerinin değil, uzman hekimlerin de, haklarının ve çalışma şartlarının güvence altında olacağı bir mevzuat oluşturulmalıdır.

5. Öğretim üyelerinin bilimsel çalışma, eğitim, araştırma, kongre katılım gibi sorunlarının maddi yük getirmediği bir model hazırlanmalıdır.

6. Eğitimin, eğitim vermenin bir ceza unsuru olmaktan çıkarılması ve gerçekçi karşılıklarının oluşturulması sağlanmalıdır. Öğrencilerin hastane içindeki ihtiyaçları dikkate alınmalıdır.

7. Kadro-ekip-asistan vs. sorunları çözülmelidir. Uzman ve öğretim üyesi ilişkisi sadece performansa dayalı olarak algılanmamalı bu konu çalışma ortamına yansıtılmamalıdır.

8. Öğretim üyesi görevlendirilmelerinde PDC dikkate alınmadan görevlendirilmelidir.

9. Afiliye olan üniversiteler ve afiliye olunan hastaneler benzer standartta olmadığından, YÖK ve Sağlık Bakanlığı, bu standartlara uygun birkaç model mevzuat hazırlamalıdır.

Sağlık Bakanlığı Hastaneleri İle Afiliasyon Sürecinde Yaşanan Sorunlar Ve Çözüm Önerileri İle İlgili Komisyon Üyeleri*

Prof. Dr. Tevfik Noyan, Ordu Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanı

Prof. Dr. Ahmet Ural, Abant İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanı

Prof. Dr. Burak Ömür Çakır, Beykent Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanı

Prof. Dr. Gökhan Köylüoğlu, Kâtip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanı

Prof. Dr. Mustafa Karahocagil, Ahi Evran Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanı

*Komisyon üyeleri afiliye hastaneler ile eğitim protokolü imzalamış fakültelerin dekanlarından oluşmuştur.

TIP DEKANLARI KONSEYİ YÜRÜTME KURULU (Onay İmzaları)

Prof. Dr. Bülent Altun
Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanı, Ankara (Başkan)

Prof. Dr. Haldun Müderrisoğlu
Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanı, Ankara (İkinci Başkan)

Prof. Dr. Hakan Poyrazoğlu
Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanı, Kayseri (Genel Sekreter)

Prof. Dr. Sema Arıcı
Bezmialem Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanı, İstanbul (Üye)

Prof. Dr. Ahmet Muzaffer Demir
Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekan V., Edirne (Üye)

Prof. Dr. Ali Arslantaş
Eskişehir Osman Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanı, Eskişehir (Üye)

Prof. Dr. Cemil Gürgün
Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanı, İzmir (Üye)